

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717010020
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Repková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3717010020.2

Rozhodnutie

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.11.2017, v trestnej veci obžalovanej A. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, samosudkyňou Mgr. Gabrielou Repkovou, takto

r o z h o d n u t i e :

obvinená A. D. rod. A., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom Z. S., okres S., E., toho času bytom V., H., XXX XX E., okres V. D., zamestnaná v spoločnosti C.

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

hoci bola ako matka Z. D. a Z. D., obaja nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u otca, povinná prispievať na ich výživu podľa Zákona o rodine a v období od októbra 2015 do februára 2016 sumou určenou orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Tr. por. a v období od marca 2016 podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5P/41/2015 zo dňa 29.12.2015, právoplatného dňa 09.02.2016, sumou vo výške 85 Eur mesačne na každé dieťa, teda spolu sumou vo výške 170 Eur mesačne, ktoré výživné mala zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca detí Z. D., bytom Q. XXXX/XX, S., a od nadobudnutia plnoletosti dcéry Z. D., bytom Q. XXXX/XX, S. dňom XX.XX.XXXX až do novembra 2016 priamo k jej rukám a od nadobudnutia plnoletosti syna Z. D., bytom Q. XXXX/XX, S. dňom XX.XX.XXXX až do októbra 2016 priamo k jeho rukám a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/161/2016 zo dňa 29.09.2016, právoplatného dňa 01.12.2016, sumou vo výške 150 Eur mesačne od decembra 2016 k rukám dcéry Z. D. a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 9C/37/2016 zo dňa 02.08.2016, právoplatného dňa 31.10.2016, sumou vo výške 150 Eur mesačne od novembra 2016 k rukám syna Z. plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca október 2015 úmyselne vyhýbala tým, že napriek tomu, že od januára 2015 pracovala v spoločnosti L. zo svojho pravidelného mesačného príjmu prispievala na výživu svojich detí nepravidelne, čím jej za obdobie od októbra 2015 do októbra 2017 vrátane vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 599,82 Eur, nakoľko časť dlhu na výživnom vo výške 5.145,18 Eur uhradila, pričom neplatenie výživného nemalo trvalo nepriaznivý vplyv na deti,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (slovom: šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa jej výkon trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa jej určuje skúšobná doba na 1 (slovom: jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici podal na obžalovanú A. D. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že hoci bola ako matka Z. a Z. D., obaja nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u otca, povinná prispievať na ich výživu podľa Zákona o rodine a v období od októbra 2015 do februára 2016 sumou určenou orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Tr. por. a v období od marca 2016 podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5P/41/2015 zo dňa 29.12.2015, právoplatného dňa 09.02.2016, sumou vo výške 85 Eur mesačne na každé dieťa, teda spolu sumou vo výške 170 Eur mesačne, ktoré výživné mala zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca detí Z. D., bytom Q. XXXX/XX, S., a od nadobudnutia plnoletosti dcéry Z. D., bytom Q. XXXX/XX, S. dňom XX.XX.XXXX až do novembra 2016 priamo k jej rukám a od nadobudnutia plnoletosti syna Z. D., bytom Q. XXXX/XX, S. dňom XX.XX.XXXX až do októbra 2016 priamo k jeho rukám a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/161/2016 zo dňa 29.09.2016, právoplatného dňa 01.12.2016, sumou vo výške 150 Eur mesačne od decembra 2016 k rukám dcéry Z. D. a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 9C/37/2016 zo dňa 02.08.2016, právoplatného dňa 31.10.2016, sumou vo výške 150 Eur mesačne od novembra 2016 k rukám syna Z. D., plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca október 2015 úmyselne vyhýbala tým, že napriek tomu, že od januára 2015 pracovala v spoločnosti C. zo svojho pravidelného mesačného príjmu prispievala na výživu svojich detí nepravidelne, čím jej za obdobie od októbra 2015 do októbra 2017 vrátane vnikol dlh na výživnom v celkovej výške 599,82 Eur, nakoľko časť dlhu na výživnom vo výške 5.145,18 Eur uhradila, pričom neplatenie výživného nemalo trvalo nepriaznivý vplyv na deti,

Dňa 09. 11. 2017 súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky k tomu, aby súd mohol takto konať.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním výpovede obžalovanej z prípravného konania, výsluchom svedkov-poškodených Z. D., Z. D. a Z. D. a oboznámením s listinnými dôkazmi pracovnou zmluvou obžalovanej, správou z úradu práce, fotokópiami dokladov o úhrade, odpisom RT, výpisom z evidencie priestupkov, správami a rozsudkami OS Považská Bystrica sp. zn. 5P/41/2015, sp. zn. 9C/37/2016 a sp. zn. 3C/161/2016.

Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Obžalovaná v prípravnom konaní vypovedala, že je si vedomá vyživovacej povinnosti voči svojim dvom deťom, Z. a Z. a je si tiež vedomá dlhu, ktorý má voči svojim deťom a tento spláca.

Svedok - poškodený Z. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaná výživné na svoje deti Z. a Z. riadne neplatí ani v súčasnosti. Ďalej uviedol, že na dcéru Z. jej bolo súdom zvýšené výživné na sumu 150 eur mesačne od decembra 2016 a na syna Z. jej bolo súdom zvýšené výživné na sumu 150 eur mesačne od novembra 2016. Od októbra 2015 do októbra 2017 tak podľa neho obžalovaná mala zaplatiť výživné v celkovej výške 6.070 eur a zaplatila 5.145,18 eur, teda dlhuje tak na výživnom sumu 924, 82 eur.

Svedok - poškodený Z. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že matka mu výživné riadne neplatí, presnú výšku dlžnej sumy však uviesť nevie, toto eviduje jeho otec. S matkou sa pravidelne nestretáva, v poslednom období sa s ňou stretol len raz, keď mu priniesla nejaké potraviny, okrem výživného mu nijako inak neprispieva.

Svedkyňa - poškodená Z. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že matka jej výživné riadne neplatí, presnú výšku dlžnej sumy uviesť nevie, toto eviduje jej otec. S matkou nie je v kontakte, okrem výživného jej ničím neprispieva.

Z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaná je zamestnaná v spoločnosti C. doposiaľ nebola súdne trestaná, ani riešená pre priestupok. Podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5P/41/2015 zo dňa 29.12.2015, právoplatného dňa 09.02.2016, bola zaviazaná prispievať výživným v sume 85 Eur mesačne na každé dieťa, teda spolu sumou vo výške 170 Eur mesačne. Podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/161/2016 zo dňa 29.09.2016, právoplatného dňa 01.12.2016, bola zaviazaná prispievať sumou vo výške 150 Eur mesačne od decembra 2016 k rukám dcéry Z. D. a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 9C/37/2016 zo dňa 02.08.2016, právoplatného dňa 31.10.2016, bola zaviazaná prispievať sumou vo výške 150 Eur mesačne od novembra 2016 k rukám syna Z. D..

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu vzniká priamo na základe zákona.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal, že ho spáchala obžalovaná a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovanej.

Konanie obžalovanej uvedené skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, súd posúdil ako konanie, ktorým obžalovaná najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselnú zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Súd pritom vychádzal jednak z výpovede obžalovanej z rámci prípravného konania, keď uviedla, že si je vedomá svojho dluhu na výživnom ako aj z výpovedí svedkov, jej manžela a otca detí Z. D. a detí Z. D. a Z. Hulcovej, ktorí uviedli, že obžalovaná výživné riadne neplatí. Vychádzajúc z týchto výpovedí a zadovážených listinných dôkazov súd dlžnú sumu na výživnom za obdobie od októbra 2015 do októbra 2017, vrátane, ustálil na sumu 599,82 eur.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu, k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, teda že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život.

Súd pri ukladaní trestu zhodnotil všetky okolnosti týkajúce sa osoby obžalovanej, jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj činu, ktorý spáchala a dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný a účel trestu sa môže dosiahnuť aj bez jeho výkonu a uložil jej preto podmienene trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).